

...

Hej, Kristine.

Hej, Camilla.

Er vi klar?

Ja, sådan nogle lundtækker jeg.

Nogle lundt klar.

Hold hvordan har de nu været?

Smære det fuld.

Nå.

Jeg vil ikke snakke om alt muligt dårligt om det.

Jeg har bare noget at gøre med, og jeg tror simpelthen ikke på det der medet.

Træning er sundt.

Hvad siger det bare?

Det kan ikke være rigtigt.

Når kroppen gør så undt.

Præcis.

Jeg har været invalideret.

Og det kan have noget at gøre med.

Jeg har også danset på højre hele tit.

Bryl og blørdag.

Men jeg tror det ikke.

Jeg tror regn.

Det har noget med det der træning.

Og jeg tror simpelthen ikke på det sundt.

Så er det sagt.

Du er altid mega eftertræning.

Altså, som i...

Nu har jeg trænet sådan.

Virkelig i jevnligt.

Og gået til den i vej snart to år.

Hvilket også i sig selv fortjener en applaus.

Halløj.

Er det ikke mening, at vi skal stoppe med at gøre undt?

Hver uge, så kan jeg ikke gå.

Jo, det er mening.

Jeg bliver i tvivl om tingene sidder som de skal.

Og må jo mærke, efter sådan...

Er der virkelig en muskel der?

Eller om det bare...

Men der er jo noget med, at hvis man er superøm altid efter træning,
at der er et eller andet galt, ikke?

Altså, kroppen ligesom ikke restituerer ordentligt.

Eller altså...

Jeg er helt fan mega.

Og vi skal google en gang eller talen i.
Jeg skal lige på sundhed.dk.
Ja, det er rigtigt.
Men mest tror jeg bare at sige det, for at ligesom at få lidt...
Hvor er du god?
Det er du.
Skid være med det, ikke?
Altså, jeg vil bare vide, at det er sundt for mig, og det er flot, jeg træner.
Jeg er ikke ømme mere.
Altså, når du har været til træning, så gør det ikke undt mere.
Nej, nej. I min tand.
Nå, ja.
Fordi jeg vil blive sur på dig.
Jeg er faktisk ellers ikke ømme.
Og hun var hård i går.
Ja.
Jeg bliver ikke ømme mere.
Fuck dig.
Sorry.
Nå, men så synes jeg egentlig, at det er helt okay.
Du fik taget den tand.
Men strækt.
Ja.
Men det er også derfor, at jeg siger det ikke normalt, at du er så ømme.
For vi blev udsat for det samme nogle lønne, tror jeg.
Ja. Det gør vi måske.
Jeg gør jeg bare mere tit, end dig.
Jeg tror faktisk det er der.
Ja.
Okay.
Ja, ja.
Jeg skal også bare have det overstået ved at sige.
Men jeg prøvede det, altså være med at snudme mig selv.
Og rent faktisk gør jeg, hvad hun siger.
Og sådan noget.
Spænd nu op, når du gør det der.
Nå.
Jeg tænker, jeg vil caste mig direkte ud i det, men vi skal måske også lige nævne,
at der er god grund til at høre hele afsnittet i dag.
Det er der altid, ikke?
Det er der altid, men i dag så er helt til slut.
Ja.
Fordi vi har en hemlighed med.
Vi har en hemlighed med, som vi vil løfte sløret for til allersist.

Ja.
Og det er én af de større, synes vi selv.
Det er det.
Og så er det også lidt en slags eksamen, det her.
Lyder I med til sidst, eller hvad?
Og jeg vil også bare lige for at tise forhemligheden.
Så vil jeg sige, det er fra jer til jer.
Uuh, det var en god, ikke?
Ja, den var god, ikke?
All right.
Så kan jeg støje mig ud i det.
Ja, der er ikke andet.
Nej, der kan man komme.
Hvis du har et lillyre foræver, kommer vi til det.
Ja, jeg har.
Uuh, skal vi også gennem det?
Ja, det synes jeg.
Jeg har set den.
Godt.
Jeg skal fortælle dig om en teenage pi, 19 år i ESME ØSÆR, der kom til verden i Horsens i 1940.
Hens mor og far var turkiske indvandrere, men hun var altså født og opvokset i Danmark.
Hun boede i en lejlighed i det almene boligområde Finlandsparken i Vejle sammen med sine forældre og to ældre brødre.
Hun var den yngste i en søskende flok på fire.
Bt beskrev, at ESME i en hver hans senere havde taget den danske kultur til sig.
Hun var en livsklad og åbenpige, der klade sig enormt godt i sin klasse på Handelskolen i Vejle.
Faktisk var hun helt i topp, hvad karakteren angik, og hun var ambitiøs.
Hens plan var at begynde på en højere Handelsuddannelse.
Men på samme tid kæmpede hun en vanskelig kamp, der hjemme som de fleste af hendes jævnallerne kammerater, Næppe, ville kunne sætte sig ind i.
I foråret 1997, hvor hun var 17 år gammel, havde ESMEs familie bestemt, at hun skulle giftes med sine jævnallerne fætter.
I modsætning til hende havde han ingen uddannelse, og han kende og forstod ikke den verden hun var formet af.
Han var født og opvokset i Turkiet, og brugte der også nu og vigtigste alt.
Hun kendte ham slet ikke. De kendte ikke hinanden. De havde kun mødt hinanden, og ESME og hendes familie havde været på ferie i Turkiet.
ESME havde absolut ingen interesse i det arrangerede ægteskab, og hun gjorde stor modstand.
Men hendes protester blev modtaget med kule. Der var ikke noget, der kunne række ved deres beslutning.
Hun skulle til Turkiet og giftes. Der var ingen vej udenom, og senere ville hendes ægte mand komme til Danmark og bruge sammen med hende.
ESME forsøgte desperater for hjælp. Ulykkelig gik hun til de ansatte på vejlehandelskole og indvidde dem i sin situation.

I sommeren 1997 gik vejle kommune ind i sagen. Her havde de særlige rådgiver, som havde kendskab til netop den slags konflikter på tværs og generationer i invandrefamilier. ESMEs skole fik, at kommunen besked på, at sagen blev taget meget alvorligt, og ESME fortalte senere på skolen, at en vejleder fra kommunen havde været på besøg i hjemmet. Det var derfor opfattelsen på vejlehandelskole, at ESMEs forældre havde accepteret deres datters ønske om ikke at blive gift, og om at fortsætte med at uddannelse. Men ifølge ekstrabladet var det begrænset, hvad kommunen havde gjort. De magtede ikke at blande sig i interne familiestridighederlødde. Også selv om kommunen officielt forsøgte at forhindre tvangsekteskaber. Skolen var altså den opfattelse, at problemet var løst. Alligevel var det med en vestbekømring, at skolen og klassekammeraterne så til, da ESMEs skulle på færgen til Turkiet med sine forældre i juli måned samme sommer. Der var tvivl om, hvor vildt hun overhovedet ville komme tilbage til Danmark igen. Men det gjorde hun heldigvis, og hun fortalte, at turen til forældrene's hjemland var gået godt. Derfor var der heller ingen, der regnede med, at 17 år i ESME var blevet tvangskift med sine tyrkiske fætter under opholdet. Det sagde hun ikke noget om? Nej. Men det var hun. På trods af hendes modstand havde familien gennemtvånget, at Wielsen blev gennemført den 16. juli 1997. Og der var hun altså 17 år gammel. ESME og hendes nye ægte mand så først hinanden igen et år senere. Denne gang også under en færre rejse til Turkiet, og her gav ESME udtryk for, at hun ville skilles. Inden der var hun også stukket af hjemmefra i en måned og havde krevet en skilsmisse, men ingen lyttede til protesterne. I sommeren 1999 bestod ESME sin HH-examen. Skolen valgte i den forbindelse at tildele hende et legat på 1000 kroner som et særligt anerkendende skulderklapp, fordi netop hun havde kæmpet ekstra hårdt for at få sin huge. De viste, hvor voldsom modstanden hjemmefra havde været, og de kunne fysisk se, at hun kæmpede for at lægge afstand til krav og forventning af hjemmefra. Hun er jo virkelig modig. Altså hun er jo, hvad bal omkring det, hun syger at hjælpe til det, præcis. Og hun holder også fast i, at det vælger ikke det her, og forstyrer at få noget hjælp. Men altså skolen viste godt, hvor hårdt hun havde kæmpet for at lægge afstand til krav og forventning af hjemmefra. Og da hun gjorde, at uden at lægge skjul på det, stedet nægtede hun, for eksempel at bære tørreklade og generelt efterleve de traditioner, som i følge hende ikke havde noget med religion og gør. Det fortalte en veninde til BT. Men det hele var også uden at hun som sådan var oprørsk. Hun skal bare forestille sig, at hun var klemt mellem de her to verdener, og hun lyttede til sig selv ikke, og ville bare ikke giftes.

Men hun var ikke som sådan rebelsk.

Hun skade ikke ud i sit tøjvalg, og hun holdt sig også i baggrunden til fester på skolen.

Det lyder som om, at hun på en eller anden meget stillfærdig måde egentlig har bevaret sit standpunkt,

og har været stærk i troen på sit eget valg.

Det vil jeg ikke.

Jeg har ret til frihed.

En ansat på vejlehandelskole sagde sådan her om legatet til ekstrabladet.

Der var så meget en modstand i hendes familie.

Alle ville have en gift, og derfor synes vi hun skulle have denne her anerkendelse.

Esma kæmpede virkelig hårdt, også for at blive så dansk som muligt.

Hun havde f.eks. fået blå kontaktlænsere, og hun farvede hård lødte.

Det er jo så ikke for at passe ind på en eller anden måde, ikke?

Ja, fordi det var ikke sådan, at man ikke er dansk, hvis man ikke har blå øjne,

men det var måske hendes måde at lægge afstand eller at vise sin omverden,

at jeg vindet andet end det, der er press for hjemmefra.

19 år i Mehmet Østoprak havde aldrig været på dansk jord før,

da han ankom fra en lille proventsby i det centrale Turkide,

til Danmark i slutningen af jul i måned 1999.

Han havde nu fået opholdstilladelse i Danmark, og var klar til at flytte ind hos sin hustru.

Mehmet havde ind til nu arbejdet på sin far's landbrug,

og før det havde han gået på en islamisk skole, han var stærkt religiøs.

Han og Esme var som bekendt blevet gift som 17-årige,

og nu et par år senere skulle de så for første gang bruge sammen som ægte folk.

Esme var netop blevet student og planlagerlæse videre i Kolding efter sommerferien,

og hun havde altså ikke fortalt nogen om det her arrangeret ægteskab.

Mehmet flyttede ind i lejligheden på Andesalte Højre i Finlandspakken i det nordlige vejle, hvor Esme brugte med sin forældre.

Også selvom ægteskabet stadig ikke var noget Esme ønsket sig.

Alt tyder på, at hun forsøgte at leve videre som før på egne premisser,

mens hun samtidig skjulte realiteterne for sin omverden.

Måske også lidt sig selv.

Altså hvis man ikke siger det højt, så er det ikke rigtig sket,

eller hun har haft et håb om, at hun kunne nå at slippe ud af det og blive skilt,

end hun farvede sine omgivelser med, at det var sket.

Hun ville det i hvert fald, virkelig ikke.

Vel det, der ikke nogen tvivler om.

Og dermed behøver jeg vel næsten heller ikke at understræge,

at Esme og Mehmet's forhold var anstrengt efter hans inkomst til Danmark.

Han var opsat på at leve som mand og kone, hun ville ud af forholdet.

Man der morgen, den 9. august 1999,

efter at Mehmet og Esme havde bodet sammen i små to uger, 12 dage for at være helt præcis,

gik Esmes mor ind på sin datter og svi og sønds værelse for at vække Esme.

Moran blev mødt af det værst tænkelige scenarie.

19 år i Esme, usær lå død i sengen, og Mehmet var forsvundet mig. Poliziet blev tilkaldt, og mistanken fald straks på Esmes unge ægte mand. Efter forskningen og eftersøgningen af Mehmet gik i gang, mens familien naturligvis var chokerede og i sorg. Også i Finlandsparken, hvor Esme og hendes familie havde bodel i ti år, var chokerede stort. Mehmet var stukket af i den bil, som Esme havde lånt af sin bror. Hun havde haft brug for bilen, fordi det var mening, at hun skulle være begyndt på handelshøjeskolen i Kolding, den mand der morgen, hvor hun blev fundet død. Få timer efter at være stukket af fra lejligheden i Vejle kørte Mehmet galt i et vejsvæng og havnet en grøft. Poliziet blev tilkaldt, og to betjente hjælpt en unge mand på skadestuen i Kolding. Men de var på det her tidspunkt ikke klar over, at han var eftersøgt i forbindelse med en 19-årig kvindes død, og derfor efterlod de Mehmet på hospitalet og gik igen. Bilen var de dog ikke færdige med, den skulle fjernes fra grøften, og de ringede til familien i Vejle, hvor den var registreret. På den måde kom de i forbindelse med en kollega på Gærningsstedet, og nu blev de klar over, at de havde hjulpet en efterlyst person og lavede ham gå. I mellemtiden var Mehmet blevet undersøgt på skadestuen og sendt hjem med overfladeiske knups, men han var heldigvis nem at finde. En patrulje fandt ham siddende på en kantsten i centrum af Kolding. Han gjorde ingen modstand, og han tilstod med det samme, at det var ham, der havde forvoldt Esmes død. 19 år i Mehmet blev fremstillet i et grundlåsforhør ved retten i Vejle næste dag, til starten 10. august 1999, og her med hjælp fra en tolk, delte han de hårrejsende detaljer om, hvorfor og hvordan han var gået berserk. I følge Mehmet var han og Esme gået i seng omkring midnært mellem sønner og mændter. De havde haft sex og sad bag efter i seng og røgen sigerat sammen, mens de talte om lyst og fast. Det beskrev Ritsav. Esme tog et fotoalbum frem og viste Mehmet nogle billeder fra en studietur til Istanbul i Turkiet, hun havde været på året for inde. På billederne kunne han se, at Esme dansede, omfarvnede og kødsede med en klassekammerat. Dessuden var hun på flere billederne iført en lovkort kjole og en åbenstående skjorte, og der var alkohol omkring dem. Og denne her påkladning fandt han fuldstændig uakseptabel for deres kultur. Mehmet fortalte i retten, at han følte sig såret over billederne og den upassende opførsel Esme i Følge Hamm udviste. Hans bord hen, hvordan hun kunne gøre det mod ham, de var jo også gift dengang, og Esmes vejede drillene, at det jo bare var venner på billederne, det var bare klassekammerater. Men Mehmet var knust, han gik ud i køknet for at drikke en torvand, og her fandt han en masse forskellige piller og tabletter, som han straks slukte med den hensigt og begår selvmord.

Præcis hvor mange han tog koren ikke huske, men det var muligvis op mod 100.

I Følge Poltids undersøgelse var der tale om Esmes mors medicin mod sukker syge og forhåret blodtryk.

Mehmet gik tilbage til værelset og tilbyde Esme noget vand, men hun var ikke tørstig og faldt i søvn. Mehmet las sig ved siden af hende og ventede valgenligt på, at pillerne skulle virke, men han kunne ikke sove, tankerne kørte rundt i hovedet på ham, og han blev mere og mere vred over situationen.

Han følte sig bedraget. Han så billederne fra sit indre blik og følte sin krop brande af egen skab. Men det var ikke først nu, han besluttede at slå Esme i hjælp.

Det valg havde han allerede truffet, da han tog pillerne ud i køknet, og nu skulle det så være. Opptændt af vredet tog han med begge hen og fatt om den sovende Esmes hals og klemte til. Hun vågnede og kæmpede voldsomt imod.

Esme fægtede med arme og ben, men han slappede hende ikke før hun lå stille.

Mehmet gik ud i køknet og fandt en kniv frem, som han ville skære sin håndlede over med, men han ombestemt sig i sidste øjeblik, fordi han alligevel ikke var klar til at dø lige der.

I stedet hopped han i tøret og fandt sin svov og spilen øjler frem.

Han låste døren til soveværelset, hvor hans døde hustrolow, og så satte han kursen mod en bro i byen, som han havde hørt om, nemlig Vejle Fjordbroen. Den ville han springe ud fra.

Men Mehmet kørte rundt og kunne ikke finde broen, forklared han i ratten, og i stedet begyndte han at køre mod kalling.

På vejen fik han det dårligt, hans krop begyndte at krampe, og han holdt ind til siden for at kaste op.

Han kørte videre, og ikke længe efter det, mistede han herdømmet over bilen i et sving, og kørte bilen i en grøft.

Så fordi han mistede bevidsteden, eller hvad med alt det medicin der?

Han har nok været påvirket, det ikke.

Altså jeg tror, det er derfor han mistede kontrollen.

Og så havnede han altså i en grøft, hvor han ikke kunne komme op.

Han havde brug for hjælp, ikke?

Og herfra blev han, som vi ved, hjulpet på skadestuen, og to betjente, der ikke anede, hvad han lige havde gjort.

Dommeren i ratten i Vejle valgte, at Varteks fængsle, et østobrag frem til 7. september, skrev Ritav.

Mænster blev gjort forberedelser til den forstående rettsag mod Mehmet, blev Esme Øsæres begravelse samtidig planlagt.

Hendes familie valgte, at hun skulle fraktes tusindvis af kilometer væk, med natfly og bus, beskrev ekstrabladet,

så hun kunne blive lagt til Vejle i den by, hendes forældre var kommet til Danmark frem, og sarkisla i det centrale tykkede.

Og på den måde bydede Esme og Mehmet jo plads,

mens han sad i en fængselselle i Jylland, blev hun lagt i jorden i den lille by, han var vokset op i og netop havde forlagt.

Og prøv at høre, at det føles jo ikke rigtigt.

Hvalt er hendes forældres valg, men hun ville Danmark så meget, hun var født og vokset her.
Hun ville være her, hun ville leve det liv, hun havde her.
Ja, det kan godt føles som en...
Hun ville gerne leve det liv, som det var traditionelt, hvor han kom fra.
Ja, det er det, der er det paradoxale, ikke? I det.
Begravelsen fandt stadig søndag den 15. august 1999, kun under en uge efter drabet.
Ekstrabladet totil den støvede landsby uden for sarkisla under begravelsen for at tale med familien og de lokale omtrageden, og bekendte, at Mehmet virkede forfærdet og uforstående.
To venner, der kaldte Mehmet for Sinan, som var hans mellemnavn, sagde sådan her.
Sinan glæde sig utrolig meget til at komme til Danmark og bo sammen med sin kusine Esme.
Han fortalte kun, at de to elskede hinanden, og derfor forstår vi slet ikke, at ægteskabet endte så tragisk efter kun to uger.
Vi tror ganske enkelt ikke på, at Sinan, der var så mildt og god, at han ikke kunne gøre et dyr for træet, skulle have mørtet sin kone.
Det lyder helt forkert og grotesk.
Det eneste, vi kan forestille os, kan være sket, er, at Sinan og Esme havde haft et voldsomt skænderi, og at Sinan i ophisselse måske har taget hende om halsen.
Kun ved et uheldt kapineværd død.
Vi tror ikke på, at Sinan har haft til hensigt at drepe sin nye kone.
Sagen vagt det ikke overraskende også opsigst og bestyrtelse i Danmark, da i anledning til debat og flere læserbrede folk var selvfølgelig rystet over Esmes sørgelige skæbne.
Det var altså noget, der gav stof til eftertanke, og det blev diskuteret, hvordan line katastrofer kunne forhindre os i fremtiden.
Ratssagen mod den nu 20 år i med med Sinan, Østoprak, der blev kørt som en tilståelsesag, altså også uanset, om hans venner kunne forstå det eller ej, så tilstod han jo altså.
Han havde selv sagt det, og han havde altså selv sagt, at han havde planlagt det udkøket før.
Han havde til hensigt at drepe hende. Det var meningen, at hun skulle dø, og det gjorde hun ikke.
Den her tilståelsesag begyndte ved retten i vejlet allerede i november måned 1999, så altså kun tre måneder efter drabet.
Mehmet gentog i stort træk den samme forklaring, men fået også flere detaljer til historien.
Han fortalte, at han havde følt sig uønsket, da han kom til Danmark.
Sommeren før havde Esma ydret ønske om skildsmise, da hun var på ferie i Turkiet med sin familie, og hun var også stukket af hjemmefra i en måned, som vi ved.
Under opholdet i Turkiet havde hun ikke ville se eller tale med Mehmet, så da han kom til Danmark, følte han ikke, at hun ville ham.
Alivell fortalt han, at han havde været forældsket i hende siden de blev gift, selvom det var deres forældre, der havde bragt dem sammen.
Han visste godt, at Esma ikke gengældte følelserne.
Da jeg kom til Danmark hunede, hun var ofte og gjorde alt for at skjule, at vi var gift.
Hun prøvede bort at forklare, hvorfor hun ikke ville tage mit efternavn, og man kunne aldrig vide, hvad hun kunne finde på.
Jeg følte mig uønsket. Esma talte dansk til de andre, og jeg følte altid, at de talte om mig bag min

ryk.

Men jeg elskede hende og troede på, at vi kunne få et liv sammen i Danmark, og jeg havde det fra mig med de retten i følge ekstrabladet.

Men alle de ting er for så vidt også rigtigt.

Jeg ved ikke, om de talte om ham bag hans ryk, men alle de ting, som han nu siger, han oplevede, det er jo faktisk rigtigt.

Er hun håndet ham?

Nej, han opfatter det som hånd, men det lyder som om, at det var en hånd for ham, at hun talte dansk til menneskerne omkring sig, at hun gerne ville skilles, at hun ikke ville ham, alle de her ting.

Ja, at hun var stukket af hjemme fra alle de her ting, og det er jo rigtig nok.

Hun ville ham ikke.

Hun ville ham ikke.

Det er også derfor, at jeg synes, det er mærkeligt, at hans forklaring indebærer, at de så havde sex, og så havde Røn Smøys fældes bagefter.

Men det er hans forklaring.

Hvem ved? Det kan jo også...

Måske er det sandt, måske er det ikke.

Det er hans forklaring.

Hun forsøgte at leve med om sindighederne, eller lære ham at kende, efter han var kommet.

Ja, det ved jeg ikke.

Han fortalte også, at Esma havde nægtet at holde ham i hånden i bilkar, hvor hendes veninder arbejdede,

fordi de ikke måtte vide, at hun og Mehmet var et par.

Om den skabende svangere nat 12 dage efter ankomsten til Danmark, fortalte Mehmet, at han regerede sådan her, efter at Esma havde vist ham, billederne fra studieturen til Istanbul.

Jeg havde aldrig set hende sådan før. Det var et chok for mig.

Sådan havde jeg aldrig kendt hende, og jeg troede ikke, at hun førte sådan et liv.

Hun fortalte også, at hun havde været i seng med en af mændene.

Det knuste mig fuldstændig.

Alt, hvad jeg troede på, brød sammen, forklarede den 20 år i lavmelt i retten.

Han havde besluttet sig for at slå hende hjælp, da hun havde fortalt ham, at hun havde haft sex med en anden.

Og bagefter var det, som vi ved hans planer på GuzelleMor.

Og det her med, at hun havde været ham utro, havde haft sex med en anden,

og at det havde været en del af det, som jeg lige kan læse det,

så var det altså først noget, der kom frem under rættssagen,

ikke under grundlægsforhøret eller afhøringerne.

Det kan jeg ikke være helt sikker på, men umiddelbart sæt det sådan ud.

Men det er jo så også...

Og uanset, om det er rigtigt eller ej, gør jeg stadig ingen forskel.

Det gør ikke nogen forskel, men det lyder modstridende med,

at han jo først foreklarede, at det bare var venner på billet, at hun havde fortalt ham.

At det bare var venner på billetet.
Men det troede han jo ikke på?
Nej, nej. Det troede han så ikke på, men i forhold til,
om han så også skulle have forklarede det andet til.
Ja, det er det, der skylder rettet.
Og det passer jo ikke sammen.
Nej, så ville han have nævnt det.
Ja.
Og ikke, at hun sagde, at det bare var venner.
Nej.
Så...
Det hører vi slet ikke noget om her under rættssagen.
Nej, nu har han så...
Nu har han udviklet historien til, at det hun sagde,
det var det, han egentlig forestillede sig til at begynde med.
Ja, jeg tror, du var fuldstændig rett.
Da forbrydelsen var fuldført, havde han lagt hånden på hendes hjerte
og kunne konstatere, at det ikke længere slog.
Så skrev han et afskedsbrev, hvor han forbandet hende
og tilføjet, at han også ville stille hende til regnskab i det hendesides.
Jeg mente, at hun fortjente at dø.
Hun havde såret min ære, forklared han.
Det var altså at sige, at motivet i følgeten tiltalte
selv havde været, at Esma havde såret hans følelser
og ære, hun havde håndet ham
og knust hans hjerte ved at opføre sig upassende og umoralsk
og være utro.
Forsvaren tilføjet, at drabet var blevet udløst,
at det kultursok hans kones frisind havde givet ham.
Og Dommaren var enig?
Nej.
Nej, hvad ser du nu?
Ja, drabet på 19 år i Esme.
Osær var sket i effekt.
Efter, at Mehmet var blevet bekendt med det dobbelt liv,
den skjulte tilværelse hun førte.
Opdalesen havde såret ham og såret hans ære så meget,
at han var gået amok.
Det mente Dommaren, var korrekt.
Avgørelsen faldt tirsdag den 16. november 1999,
20 år i Mehmet, sin anden Østoprak blev kendt skyldig,
men Dommaren mente, at der var formildende om stendigheder
og dermed endte han altså med at blive i dømt 8 års fængsel
samt udvisning af Danmark for bestandet.

Og dermed kan man jo altså sige, at han fik en lavere straf, fordi hun angiveligt havde bedraved ham.

Ja.

Og så var han blevet rigtig, rigtig vred.

Så det han havde gjort, det han gjorde i effekt.

Tænk en gang, det hun havde gjort, gjorde, at han ikke skulle straffes lige så hårdt, han kunne være betrafet for drab.

Det er simpelthen vigtig blaming i ekstrem.

Det er jo virkelig svært at forstå det som andet.

Ja.

Ikke? Altså, der var noget æsme gjorde, som fik ham til at se ryt.

Og som fik Dommaren til at sige, ok, men så skal det heller ikke...

Så forstår jeg godt, du gjorde, hvad du gjorde.

Ja, så skal det heller ikke være en lige så hård straf, du får 8 år, fordi det var effekt hun.

Du fik et kæmpe chok, fordi hun havde været der utro.

Det var de to år for at have slået din partner i alle.

De havde også kun været sammen i 12 dage, men to år ekstra, fordi choket havde været så stort.

Ja, altså...

Jeg synes bare, ikke altså...

Jo, men det er helt...

Jeg sidder og tænker på alle de andre ting, man så kunne have sagt.

Ja, altså i helt andre sammenhængen.

Det er det.

Kurt Børge stjæl dine punkt, så jeg kan godt se, at du blev så vred, for det var din sidste 100 kroner, så du slog ham ihjel.

Ja, Kurt Børge havde også selv været lidt nederne op til.

Ja.

Altså, der var ikke noget, der kan forsvare den handling.

Og han havde kaldt der skels over, eller altså, nej...

Der er bare tusind ting, der kommer op, som hvor jeg så tænker, at man så kan bare bruge den undskyldning.

Han, hun, var så super nederne og chokerede mig, indenfor mit tro-system, min kultur, at så må jeg gerne slå ihjel.

Og det er jo også lidt interessant, at de kommer frem til, at det skete i effekt.

Han fik et chok, da han så de her billede, og fandt ud af, at hun havde været ham utro, og hun gik klat, som hun gjorde.

Affekt.

Men han fortæller jo selv noget andet.
Han fortæller, at...
Men der besluttede jeg mig for, at hun skulle dø,
og jeg gik ud i køknet, jeg tog piller,
jeg ville også selv dø,
og hun falde til sørgen, han gik ind,
og tilbød hende noget vand.
Hun lå og sov, han lavede sig ved siden af hende,
og så lå han og blev mere og mere ophisset.
Det var jo ikke sådan, at han bare lige pludselig...
Nej, det var jo ikke sådan billed og bum,
slår ihjel, og hvis der havde været sådan,
havde det stadig været lige så for rygt, ikke?
Men, altså, de unskylder ham på en eller anden måde.
I stedet for rent faktisk at kigge på forhistorien.
Ja.
Fordi de kunne...
Nu gi rette sig ind også kun i gang 3 måneder efter drabet, ikke?
Det er også hurtigt.
Det er rigtig hurtigt.
Men de kunne jo sagtens have...
Og det kan også være, de gjorde det,
men de kunne jo sagtens have indsamlet alt det her viden
om æsme, og hele den kamp.
Hun havde ikke lyst til at være gift.
Nej.
Hun havde ikke lyst til at være gift med ham.
Og alle de ting, hvis han var...
Man kan ikke være en person udtrog,
som man er blevet tvunget til at være gift med.
Og en person, som velomærket har sagt til,
at jeg vil ikke være sammen med dig,
og jeg vil skildes.
Ja.
Ja.
Ute år.
Ute år.
Og så vil jeg sige,
når for Avelsen så har lagt sig,
og det går egentlig mere på det rettslige her, ikke?
Altså, at man kan nå frem til den beslutning.
Jeg har også lidt under ham,
fordi han er jo også et produkt af sin omständighed, ikke?
Jo, det er han også.

Han blev også tvunget til det her ægteskab,
som 17 år i.
Og så kan det godt være, at han gerne ville det.
Men han havde bare ikke...
Ja, det lå også i hans opdrivelse, ikke?
...med i bagage hjemmefra.
Nej.
Han kunne ikke finde ud af at håndtage denne situation.
Altså, de så to mennesker sammen, som var så vidt forskellige.
Ja.
Og det var dømt til at gå galt.
Og i hans verden, der hjemme, hvem ved?
Altså, der havde han jo ikke...
Der havde han fået en hustru,
inden for sin egen kultur, ikke?
Som så havde forhåbentlig tænkt,
at han tænker, at livet, som han gerne ville have det,
og hvad han gerne ville have, hun skulle være.
Men han kommer til Danmark,
har ikke rejst før,
skal bo sammen med en kvinde,
som ikke vil have ham,
og som er vokset op som dansker.
Og som har alle mulige drømme
og aspirationer for fremtiden, ikke?
I modsætningen til ham,
som ikke har nogen mål på den måde.
Altså, de var bare enormt forskellige.
Ja.
Der var jo ikke nogen, der hjælpe dem med,
hvordan de kunne leve sammen,
og nu de var tvunget til det.
Eller hvilke uenigheder, der kunne opstå.
Kastet ind i det der rum.
Det var jo et kulturklash,
samtidig med, at de var enormt unge.
Ja.
Så der var også noget med omstændigheder,
når jeg kan heller ikke rigtig se,
at fængsel gavner ham.
Altså, vi har jo ikke...
Har vi nogen plan i Danmark om,
at vi skal opdrage ham,
at han skulle sendes hjem.

Noget, han skulle sendes hjem, ikke?

Ja.

Men det er jo så noget med rett følelsen.

Han skal have en straff,

og selvom vi så sidder og tænker,

det var ikke 8 år, han skulle have haft.

Han skulle have haft de 12.

På Esmes vejne, der skulle have levet

et langt og fuldt liv,

og ikke fik lov til det,

så føles det som en krænkelse af rett følelsen.

Ja.

Både den dømte,

og enklærende accepterede dummen.

Og for at fortælle om,

drabede på 19 år i Esme Øsære,

har jeg haft fat i Ritsa,

BT, ekstrabladet,

Horsens Folkeblad Bærlænske,

og politikken.

Og jeg har faktisk lige lyst til at læse

et par af de overskrifter højt for dig,

som blev lavet i forbindelse med denne her sag.

Selvom det var i 99...

Jo, altså ikke så længe siden.

Ja.

Så tænker jeg,

at man nok ville skrive noget andet i dag.

Må jeg høre?

Ja.

Doppel liv blev hendes død.

Nej.

Nej.

Det var et kvæletag.

Ja.

Myrdet hustru for dansk.

Okay.

Det kunne godt være den også ville gå i dag.

Men det blev bare sådan en faktuel som om,

hun var for dansk.

Nej, hun var.

Hun var bare sig selv.

Så var der også en fra hans vinkel her.

Hun knuste mit hjerte.

Kærlighed i klemmen.

Okay.

Hvordan det?

Og en anden en fra hans side.

Hun fortjente at dø.

Hvad er de voldsomt?

Bare den rubrik.

De går alle sammen på hendes andel i sin egen død.

Det gør de nemlig.

Og de to sidste her.

Den ene hedder et drepende kærlighed.

En drepende mand.

Er du nogen siden blevet kval der kærlighed?

Nej.

Ikke på den dårlige måde i hvert fald.

Nej.

Og så indgik hun også, hendes sag indgik også i en længere artikel, hvor der var flere sager med, som hed Kærlighedens Offra.

Kærlighedens Offra.

Altså, man kan ikke være et Offra for kærlighed.

Kærlighed er godt.

Det var ikke kærlighed.

Nej.

Det var ikke kærlighed.

Det var det ikke fra ham, og slet ikke fra hende.

Ja, de kendte og ikke hende anden.

Og så kan det godt være, at han forestillede sig, at de var forældskede, og uanset om han rigtig var forældskede i hende,

så var det netop ikke kærlighed,

der gjorde, at han så kvalte hende.

Det var det modsatte.

Det var had.

Ikke.

Hvorfor er jeg her til det?

Den hadefule gærning.

Det er ikke en kærlig gærning.

Nej.

Så man er ikke et Offra for kærlighed.

Nej, det er provokerende.

Ja, det er det faktisk.

Ja.

Hørte man noget fra hendes forældre?

Udtalte de sig?

Nej.

Det gjorde de ikke.

De ville ikke have noget med pressen,
og gør, og da ekstrabladet tog tilbegravelsen
for at fortale med folk i byen,
og med familien, der blev de faktisk givet væk fra stedet.
Og trusselerne mod ham fortsat,
så er det faktisk længe efter det, altså fra Esmes familie.

Ja.

Men tager han afsonet sin dum i Renge Statfængselet på Fyn.
Kriminalassistent Jørgen Schulz fortalte i den anledning,
at han ikke ville blive overrasket,
hvis de endte med at få en besked om,
at Mehmet var blevet slået i hjælp i Turkiet,
efter sin løstladelse.

Ja.

Så alvorlig var de her trusler mod ham, ikke?

Ja.

Og han må også have grupplet over, hvor han så skulle hen,
når han var færdig med at afsone, han ville formentlig blive løstladt,
efter jo ikke ret mange år,
fordi han var udvist fra Danmark,
og han ville ikke kunne følge sig sikker i sin gamle landsby,
fordi der her skede Esmes familie, Joer Sikl,
altså der hedde de rødder.

Ja.

Og der var også en frygt for,
at det kunne gå ud over hans søster,
fordi der er noget med et øje for et øje.
Og slår man en søster i alle i den ene familie,
så kan man hevne det med at slå en søster i alle i den anden familie.
Det var simpelthen så tragisk, og det...

Ja, det var der også tale om.

Det var jo ikke på nogen måde,
det de forældre havde håbet på,
da de arrangerede det her ægteskab.
Det ved vi selvfølgelig godt.

Nej, præcis.

Altså redder fra familien Øsær,
det handlede familie ikke kun,
at Esme var blevet slået i hjælp.
Selvfølgelig var det frygtligt for dem,
og jo ikke deres intention af,
at hun skulle rive sig væk fra dem på den måde.
Det handlede altså nok også,

for dem skamfulde ydringer,
han kom med under rettagen,
som jo blev præcis opfattet som en besudling
af hendes navn og ære,
og dermed hele familiens ære ikke.
Ja, det komplicerede.
Ja, der blev kastet skam over familien på den måde, ikke?
Gav I ved, hvor han har havnet hende?
Ja.
Godt spørgsmål.
Når han kendte jo ikke til noget her,
valgte han også, at han skulle sidde i fængslet på fyn,
og lade det på den hårde måde, han kunne ikke tale dansk.
Også i forhold til det her med,
at det endte med, at de vurderede,
at det havde han gjort i effekt,
altså han sad jo at fortalte,
at hun fortænede det,
og død.
Han sagde, det modsagte.
Ja, totalt ulykkeligt.
Ja, det er det virkelig.
Ja, så det var den sag,
jeg havde valgt at tage med til dig i dag,
og jeg blev jo grebet,
at de her er ulykkelig omstandigheder,
ikke, og er hendes historie og tiden op til,
fordi det lød som om, at hun var sej.
Og mega sej.
Og det skulle ikke være gået sådan for hende.
Men hun har også bare stået ret alene i sin kamp.
Hun føles, eller det lyder som om,
at hun ragt ud efter hjælp,
og at der var nogen, der sagde,
de ville hjælpe hende,
men ikke rigtig formodet, ikke?
Jo.
Og resultatet var altså,
at hun skulle med til Turkiet,
og hun endte med at blive gift,
og at han så kom med, ikke?
Altså,
det er bare enormt trist.
Ja, det må man sige.

Men jeg kan vist godt sige,
jeg har noget helt andet med.
Ja.
Ja, det har jeg.
Kørt, lad mig høre.
Hej, det er mig Bodil.
Jeg har spået lidt ind i din fremtid,
og den ser skåsort ud, du.
Du kommer nemlig til at få red med din bankkonto.
Men mindre du altså følger mit råd,
og lytter nu godt efter.
Banker og offentlige myndigheder
vil ikke uopfordre bedre om at overføre penge,
eller om dine personlige oplysninger
på mail, SMS eller opkald.
Husk det, det er fanden mig vigtigt.
Får du også tulligt pålæg og pålæg til 10 kroner?
Fedtex få det hele,
også lave priser.
God ting kommer ofte i tre.
Stingsakspapier, et hattræk,
getræ musketer,
tarboratten,
og så selvfølgelig en cheeseburger,
en melmpån fripp,
og en sort af vand.
Nu for kun 45 kroner på matten.
Miki Sørensen had haft et omtumlige liv
og en lang kriminell løbebane
i år 2000 var han 29 år gable
og sad igen i fængsel.
Dommene havde tidligere været for alt muligt større
om mindre biltyverier, kørsel uden kørekort,
og så over i den langt mere alvorlige afdeling
med et røveri på straffatesten Ørse.
I denne omgang var han nødt til den del af sin afsoning,
hvor han havde mulighed for udgang.
Men i december og 2000 var han ikke kommet tilbage
som aftalt efter at han havde haft et par dage i friheden.
Men ikke nok med at han på den vis nu kunne betragtes
som at være en flygtede fra fængsel,
så havde han også brugt tiden til at begå ny kriminalitet.
Denne gang havde han stjålet en bil hos en forhandler i Svindborg,
hvor efter han var turet rundt og havde stjålet benzine

på tankstationer i blandt andet kærete mine og nyborg.
Flugten var ind med at han var blevet anholdt
og nu stod han i retten endnu en gang
og skulle forklare sig om at modtage en ny dom.
Det blev femte gang han blev dømt for biltyveri
og kørsel uden kørekort,
og denne gang blev tre måneder lagt oven i hans eksisterende dom,
og jeg ved desværre ikke, hvor lang den eksisterende dom var,
men der blev altså lagt tre måneder oven i.
Miki fortalte i følgende fyns amtervis i retten,
at grunden til at han ikke ville tilbage til fængsel
efter sin udgang var fordi han var blevet afhængig
af stoffer som indsat,
og at han ikke ville kunne holde sig fra narkogen
hvis han kom ind igen.
Han ville ud af sit misbror,
og det var han overbevist om ville være umuligt i fængselet.
Hans forsvar i varvid var meget tilfreds med,
at det denne gang blev til kun tre måneder ekstra.
Det får du ikke billigere, skulle han i følgende fyns amtervis
have sagt til sin klient, da dom var faldet.
Miki selv slog fast, at nu skulle der altså være slut.
Han ville andet og mere med sit liv,
end hvad det til nu var blevet til.
Hans plan var, at droppe det kriminelle liv
og søge ind på Søffertskolen i Nyborg,
når han næste gang blev løslet,
og havde mulighed for det.
Jeg ved ikke, hvornår Miki kom ud af fængselet.
Jeg ved ikke, om han holdt fast i sin plan.
Jeg ved desværre ikke en gang, om det med tiden lykkes ham
at slippe helt ud af misbrudet.
Men jeg ved, at han i oktober 2009
lige havde fået en ny kæreste.
Miki var da 38, og hun var 32
og boede i et rækkehus i Højbjerg i Aarhus
sammen med sin lille sønt på 6 år.
De to havde kun lige lært hinanden at kende
halvanden til to uger fra inden.
Miki's ny kæreste var kort tid før
og kom ud af et længerevarende forhold.
Hun havde været sammen med sin søns far i 9 år,
men noget kunne tyde på, at det ikke havde været nemt,
hverken forholdet eller at komme ud af det.

Naboer og venner kunne i hvert fald fortælle,
at hun ved tidligere lejligheder
havde givet udtryk for, at han var voldig,
og så sent som aften før den dag,
jeg nu skal fortælle om, så havde hun fortalt en ven,
at hun var bange for, hvad hendes ex kunne finde på.
Med rette skulle det vise sig.
Tirsdag den 20. oktober 2009
overnatte Miki hos sin ny kæreste.
Jeg er usikker på, om han allerede var flyttet ind,
efter at de havde kendt hinanden i så kort tid,
så han blev det beskrevet.
Men han og kæresten lå i hvert fald stadig
og sov i et værelse på første sal,
da der lidt over 9 udenster morgen
var nogen ved døren.
Manden der stod udenfor var 37 år i
Ahmed Abu Dhabus,
kvindens eksmand og barnets far.
Det var den 6 år i dreng, der åbnede døren.
Om det også var ham, der fortalte,
at morens kæreste lå og sov ovenpå med hans mor,
eller om Ahmed selvregnede den ud,
så havde konele sammen kommet ned,
og oppefra det ved jeg ikke,
men sikkert er det, at kort efter han var kommet ind i huset,
der brød helvede løs.
Det eskalerede lyn hurtigt,
og i en grad, hvor drengen blev så bange,
at han skrejde,
men det er der heller ikke noget at sige til,
for foran ham stod hans far med en kæmpe jakkniv,
og han var rasende.
Jeg ved som sagt ikke, hvordan han viste,
at Miki lov på første salen,
men det var den vej han løb,
og han havde et sted af trappen med kniven i hånden.
Jeg forestiller mig,
at det var Miki's kæreste, der fik sin søntestik af,
over til naboen for at komme væk,
og for at finde hjælp,
men jeg ved ikke, om den lille dreng simpelthen
stakk af i panik helt af sig selv.
Det vigtige det er, at han slapp væk,

dog med travmet om den voldsomme
optag til det, jeg nu skal fortælle,
printet på nethende.
Miki's kæreste tog ikke selvflugten,
hun tog kampen op,
og fandt et tønt jernrør,
som hun greb før hun fulgte efter
Akmet op af trappen.
Men det hele var gået utroligt stærkt,
og da hun kom op i soveværelset,
så hun, at hendes eksman
allerede havde kastet sig over den sovende
Miki i sengen,
og nu sad overskrevst på ham,
mens han hamret kniven ned i ham.
Hun kunne se, at blodet sprøjte op,
som kniven gik ind og ud.
Nej, nej, nej.
Alligevel gik hun til moderen greb med jernrøret,
i forsøget på at stoppe sin eksman
i at dolge Miki.
Men det var en ulige kamp.
Selvom Akmet var en spænkelmand,
kunne hun ikke stille noget op
mod hans rasende angreber.
Men hvad var det vildt, at hun i det hele taget løb op
af trappen efter ham?
Altså de fleste, der var løbet ud af huset,
hun vidste jo godt, hvad han havde i scene.
Det tænker jeg, når han står der,
men kniv ikke.
Men det havde hun altså ikke i scene,
bare at laske.
Hun tog kampen op.
Hun var altså mod hen
og robte noget i stil med
det er din tur næste gang eller
dig du den næste.
Der han gjorde det, der tog hun i følge ekstra blad,
flugten og løb ud af værelset,
ned af trappen, ud af huset
og efter sin søn ind til naboen.
I sovværelset bag hen
var det brutale lyneangreb lede

til en længere kamp på liv og død.
Miki havde ikke mistet bevidstheden
af de første stik
og robte nu laver, laver,
mens han forsøgte at forsvare sig
og slippe væk.
Men Akhmet jog kniven i ham
igen og igen og igen
i rasende færd og med stor kraft.
Det lykkes Miki at komme
ud af sengen og ned på guldet,
men han nåede hårdt såret kun ud
i den lille fordelingsgang for toppen
af trappen før han igen blev ramt,
stukket dybt og snittet
med den store jakk kniv.
Igen og igen fløjte skarpe våben
gennem luften og ned i den
rasløse mand.
Miki lå på maven og havde ikke en chance
for at forsvare sig.
Først da han lå helt stille
og sikkert havde gjort det et stykke tid,
stoppet Akhmet, rejste sig op,
sparkede ham hårdt i nakken
og sagde, der kan du se, hvad der sker
når man stjeler en anden mans kone
og barn. Så stacker han kniven
i lommen, låde Miki ligge,
hvor han lå greb i følge ritsaven
håndfuldt smykker der lå fremme
og forlåd forholdsvis roligt
at række huset i Højbjerg.
Inden fra Naboen var der selvfølgelig
blivet ringet efter hjælp.
Pultiden kom hurtigt,
men ikke hurtigt nok.
Miki lå død på første salen
og Akhmet Abu Dhabus
var stukket af.
Klocken var lige omkring 9.30
og det hele havde taget omkring 30 minutter
og havde været over på, hvad der må
have føltes som både et øjeblik

og en evighed. Altså 30 minutter synes jeg, der lyder som lang tid i forhold til det, du beskriver. Jeg tror, jeg har lidt følelsen af, at det skete på et øjeblik og en evighed, fordi 30 minutter er en evighed, når man bliver angrebet af en rasende mand med en kniv, men også, fordi det lyder som om, at alt skete hurtigt. Han kommer ind og døren, han løber op af trappen og alt er en rasende fart og intenshed, som gør, at det hele bare er exploderet ikke. Men det er også derfor, at jeg ikke forstår, at jeg tror, at de tæller fra, da han troede ind og døren, jeg er usikker på, om der lige er gået et par minutter nede i, da han har kommet ind og døren med at sige hej til sønnen og så er moren kommet ned og så er han gået op af trappen. Jeg synes jo, at det lyder som en halv time. Jeg kommer ind på senere, hvor mange skader Mikke havde, og så kan det være, at det måske giver mere mening, hvorfor det tog så lang tid. Der var som sådan ikke nogen tvivl om, hvad der var sket, og hvem der havde gjort det. Men Gærningsstedet skulle stedet i Sikres, så der kunne blive samlet beviset til en senere rett sag, og Gærningsmanden skulle findes og anholdes så hurtigt som muligt. Hvad det sidste angik, så stod Fritz Kelsen, som efterforskningsleder frem og fortalte pressen, at det var noget pulitid, havde klaret på kun lige omkring 20 minutter. Gærningsmanden havde kun spaceret 400 meter, før han ville ta' et vild og ryge en smøj ved et lille

gårvområde ved Bjødstrupvej,
og her sad han ensomt
og sprøjtet til i blod på tøj, hænder
og i ansigtet, da han i følge
lokalavisen og hos Nord
kort efter blev anholdt af en patruljevogn
uden yderligere dramatik.
Så det lyder som om, at han har gået
fra det her fuldstændig intent til
raceri til stille og rolig sæder ryge smøj.
Pulitid ville ikke fortælle meget til start med.
Offenligheden fik først at vide,
at en mand var anholdt, og at man
havde fundet Miki Sørensen død.
Men udover det måtte interesseret
vente med at høre om
Gærningsmanden aklæder sig skyldig,
og i så fald hvad motivet havde været,
og det sidste tænker jeg ikke, at du er i tvivl om
på nuværende tidspunkt.
Torstad den 22. oktober 2009
blev den 37-årige fremstillet
i et grundlåsforhør.
Sigtet for det voldsomme knivdrag
på 38-årige Miki Sørensen dagen før.
Ahmad Abudabus var flygtet
til Danmark 18 år tidligere.
Han var oprindeligt fra Libanon,
hvor han som teenager
havde arbejdet for en militant gruppe
for at tjene til Danervejen i det
borgerkris herede land.
I Danmark havde han levet som misbroer
på gaden i nogle år,
men havde så fundet sammen med
sin polskfødte kæreste i 2001,
altså i morgen til hans søn.
Han var kommet i metadombehandling,
og de to havde giftet sig,
var flyttet sammen,
og havde fået en søn.
Hurs stiftstidende beskrev,
at han virkede tydeligt ud af balance
i retten, men at han alligevel

forklarede forholdsvis nyktern, hvad der var sket.
I følge ham havde hans ekskone
siden de var gået fra hinanden,
og i tiden op til drabet
forbudte ham at se sin søn.
Hun havde også skiftet telefonen om os,
så han kunne ikke komme i kontakt med dem.
Han var derfor tyde til at opsøge
drengen i Smu, når han var i skole.
Men da han den dag var kommet over i skolen,
havde drengen ikke været der,
og Ahmad var derfor gået hjem
til Rækkehuset i Højbjerg.
Han ville give sin søn en telefon,
så de to kunne tale sammen,
og så ville han samtidig forsøge
at vinde sin hustret tilbage.
Han forsikrede retten om,
at han stadig var forælsket i hende,
han elskede hende,
og den morgen havde han tænkt,
at han måske kunne få moren til sit barn,
til at vælge ham frem for den nye kæreste.
Men da han var kommet ind i huset,
og havde fundet ud af,
Rækkebarlow og sov på sofaen,
men nok sov i det samme singetøje,
som han havde ligget i,
med sin ekskone de sidste mange år,
så var han blevet så vred,
at han lige ville op at boxlægge på ham,
som han i følge ekstra bladet beskrevde.
Men han er kendt ikke på det her tidspunkt,
at han havde i sender slår mail?
Nej, nej, overhovedet ikke.
Han forklarede, at han på det her tidspunkt,
havde sagt til sin ekskone,
at hun selv måtte om, hvem hun var sammen med,
men i det mindste så skulle han ikke sove i hans sing,
og så var det, at han var gået op af trappen.
Det havde ikke været hans mening,
at slå ham i hjælp, det var ikke med Willje,
han havde aldrig troet, at han kunne drippe nogen.
Ægte stund mindre, var han løbet op,

og var sprunget på Mickey,
og havde stukket ham med kniven.
I følge ham selv noksen,
cirka 20 gange i alt.
Det var korrekt, at han havde troet sin ekskone med,
at det ville blive hende bagefter,
men det var for at få hende til at holde op med at slå ham,
igen og igen med det her jernrør.
Det havde han heller ikke ment.
Mickey havde bet for sit liv,
men i bløddrosen var Ahmet fortat med at hamre kniven i ham,
hele vejen ud i gang,
og da hans offer lå stille under ham,
havde han stået over ham og sagt,
har du det godt?
Inden han havde sparket ham,
og så sagde resten det her med,
der kan du se, hvad der sker,
når man stiller en annemansk kone og barn,
så alt det her, det indrymmer han.
Så havde han kigget ned af sig selv,
på det her tidspunkt,
og så troede,
hvor efter han var stukket af.
En meget voldsom forklaring,
men som sagt leverede rimelig nøgtøjt
og usentimentalt.
Der var dog elementer af fortvielse
i den sigtede forklaring.
Blandt andet, da han i følge den
til stede værende presse,
indledningsvis udtrykte sin bekymring,
for om han ville modtage sin metadon i arresten.
Under ratsmød ropt han til anklæren.
Det kan godt være, at han er død,
men jeg er stadig levende.
Jeg er forsikret om, at han nok skulle få
al sin medicin, inklusiv metadonen,
faldt han til ro og grundlægsforhøret kunne fortsætte.
Så altså ikke noget med at indse,
shit hvad har jeg gjort,
jeg har drabt et mand, det er helt forfærdeligt,
jeg har måske traumatiseret min søn,
nej, det handler om,

får jeg nu min medicin, nu hvor I
holder mig til fangen, ikke?
Ved ratsmødet afslutning blev det besluttet,
at den sigtede skovarteksfængsels
i fire uger og mental undersøgs.
Anklæskriftet LOKLARD
i starten er august
åredefter i 2010.
Her stod det klart,
at tiltalte ikke havde stukket
Mikke de 20 gange,
han selv havde vurderet i grundlåsforhøret,
heller ikke de 30 gange,
det indledningsvis blev meldt ud i medierne,
men hele 140 gange
i ansigt, hals,
mage, bryst, hænder,
arme og ryk.
Det er jo fuldstændig vanvittigt,
han har været i en blod ros.
Jeg har været et blod orke,
altså det er helt vildt.
Anklæmøntigheden gik efter,
at få Ahmed Abu Dhabus
dømt for drab og udviste
at Danmark får bestandet.
Ratssagen kom
for et nævningeting i Aarhus byret
i midten af november 2010.
Ahmed holdt fast i,
at det ikke havde været hans intention at
drabe Mikke.
Det var ikke derfor han var kommet
op at trække huset,
og det var ikke derfor han var løbet op
at trappe dem til soveværelset.
I følge hans forklaring,
var han gået op for at give Mikke tæsk.
Kniven havde han haft pusser i lommen,
fordi han havde følt sig troet,
at Mikke og nogle af hans venner tidligere.
Det er noget, der først bliver introduceret her,
i det her tidspunkt.
Så den havde oprindeligt været til

selvforsvar, og han havde først trukket den,
der kampen ligesom var gået i gang.
Den påstand blev dog modsagt
af hans søn og hans ekskone,
fordi i følge dem, så havde han allerede
kniven i hånden i stueetagen,
og løb op at trappe med den fremme.
Efter at livet var blevet kørt
fra Rækkehuset i Højbjerg
til Rætsmedicinsk Institut,
havde det været Mikke Sørensens mor's
tunge opgave, at endeligt identificere
sin søn.
Obduktionsreporten slog fast,
at dødsorgsagen var blodmangel
og luftbobler i blodbanerne.
Ud af de 140
knivstik, havde 48
abben ramt ham i nakken.
Det vil altså sige, at da han havde fået dem,
der havde Mikke liggede på maven,
eller været på vej væk, han havde i hvert fald
ryggen til.
Uderstand til at forsvare sig, da han modtog
den her store del af de mange hook.
Ja, og du fortalte jo også,
at han faktisk var i livet,
da det hele stoppede.
Ja.
Så han har jo gennemlevet
det her marit.
Det lyder som om, han har gennemlevet
så godt som det hele.
Altså hun havde 140 stik
over alt på hele kroppen,
og har bet for sit liv.
Det er absurde antal stik her.
Det er hook og snit på store del af kroppen.
Jeg tror faktisk aldrig, vi har hørt om så mange
knivstik. Det tror jeg ikke, vi har.
Det er jo ekstremt overkeld, ikke?
Fulstændig.
Det er raseri,
og så synes jeg også, at både antallet

og placering giver altså et billede af,
Miki har kastet sig rundt,
han har forsøgt at komme væk,
han har kæmpet for sit liv, ikke?
De er placeret over alt.
Og han kendte ham ikke?
Altså det er jo det næste, der er lidt vildt ved denne her sag,
fordi vi ser jo nogen gange,
at X-kones
ny kæreste
er offer.
Men som regel er det jo X-konen,
det går ud over, ikke? Ja, det er rigtigt.
Det var ikke hende, han rattede sine vrede imod?
Nej. Det var den ny kæreste.
Der var Kille til hans raseri.
Prøv at høre, de havde været kæreste
i halvanden til to uger på det her tidspunkt.
Der er ingen gang rigtig nogen, der ved i nu,
hvad seriøst er det her?
Nej, nej, de kender overhovedet ikke hinanden.
Nej.
Og så bliver jeg bare også helt vildt
overrasket over, at du siger,
at han havde sagt til hende,
okay, fint nok, hvis du skal have andre,
men han skal ikke på sofaen.
Altså fordi så virker man jo ikke socialu,
men alligevel er han socialu, at han stikker
helt, helt, helt ny kæreste,
180 gange. Prøv at høre, det var noget,
han siger, det var ikke en del af hos droven.
Nej, okay.
Så det ham, der nu prøver at tegne et billede af,
jeg var jo ikke socialu som sådan,
hun kunne bare være sammen med dem,
hun ville, jeg skulle bare give ham nogen.
Han skulle bare have nogle test,
fordi han havde stjærdet min kone.
I virkeligheden var han jo fuldstændig
overdrevet ekstremt socialu.
Helt unsvæt rasende.
Så han havde nok heller ikke været flink ved ham,
det tænkte jeg ikke.

Det tror jeg ikke.
Og så er jeg bare overrasket over,
at det ikke gik ud over hende.
Det er bare det, vi ser oftest.
Ja, han tænkte faktisk,
han tænkte rent faktisk,
at han måske kunne få hende.
Hvis jeg skaffer ham af vejen, så kan jeg få min familie tilbage.
Så der er plads til mig.
Det er rimelig primitivt tænkning.
Det må man sige.
Men alt det her med, at han slet ikke var så socialu,
hun kunne jo være sammen med dem, hun ville.
Altså det er jo bare for at tegne et andet billede
nu til ret sagen om, at han ikke,
han havde ikke planlagt det.
Og kniven havde han jo haft på sig,
til selvforsvar.
Han har haft god tid til nu at tænke over,
hvad det bedste at sige her ud
fra de her vanvittige omstændigheder.
Og Miki havde jo kæmpet for sig.
Han havde også skader på hænder
og arme.
Han havde altså forsøgt at være for sig.
Der var dybestik både foran og bag på kroppen.
Han er jo først blevet overrumplet,
liggnet på sengen.
Og så har han så forsøgt at komme væk.
Hvilket lykkedes?
Hvilket lykkedes i første omgang.
Og så er han altså blevet overmandet her ude i gang.
Og det er alt det her, der så har taget,
altså 30 minutter af,
det er jo vurdering, det kan være 25 minutter.
Men det er stadigvæk det lang tid
at kæmpe for sit liv.
Og så tag et par minutter fra,
til hvor der foregår et eller andet ned,
der han lige kommer ind af døren.
Så det er gået ret hurtigt, for han har kommet ind af døren,
og der er stadig ikke, altså selvom,
vi taler om 180 nivostikser,
så tror jeg stadig ikke, at den del har taget 25 minutter.

180, man har også,
altså så skal man da holde pause,
men der er ikke noget, der tyder på,
at der er blevet holdt pause.
Der er jo noget adrenalin, der holdt ham kørende.
Men så skulle han jo også lige stille nogle smøkker bagefter.
Ja ja, og det er derfor, jeg siger ikke.
Det er jo det, du også fuldstændig lige meget,
men det var 10 eller 15-20 minutter.
Konfronteret med de mange skader,
udtalte den tiltal,
og stilte mig, at jeg har gjort noget så umænskeligt.
Alt den vrede, jeg har haft i mit liv,
gik ud over ham.
Men det var altså ikke med Willi,
han havde stukket Miki 140 gange
i det her regulære blodårke.
Han havde i følge ham selv
fået et blackout.
Han kunne ikke overskue tanken om,
at en anden mand skulle være en slags far
for hans søn.
Så der kommer måske nok mere noget af
forklaring og sexialosi.
Du skal ikke tage min kone,
du skal ikke tage min søn,
du skal ikke tro, du skal være en far for ham.
Men det er også bare
så misforstået ikke,
hvis du vil det bedste for dit barn,
så skal du ikke for skrek ham
ved at løge op at trappe en kniv
og angribe folk, vel?
Nej, nej, nej, nej.
Det var jo det værste, han kunne udsætte ham for.
Ja, det må man sige.
Ahmed Abu Dhabus,
havde været på metadon på gærningstidspunktet.
Han røg også hash og to smertestillende.
På mentalerklæringen
var han egnet til almindelig straff.
Han var altså ikke sindssyg i gærningsøjeblikket.
Der var ikke tvivl om,
at Ahmed var skyld i 38 år,

hvor Imiki Sørensens død.
Men var det overlagt drab?
Ja, mente nevningene i retten i Aarhus.
Det var hans intention at drebe,
da han løb op af den trappe
med jakk kniven i hånden.
Og de idømte ham 13 års fængsel.
Så de købte altså på ingen måde,
at den kniv havde været i lommen
og at han bare lige skulle op
og slå lidt på ham.
Han havde planlagt det der.
Det havde også været absurd at nå frem
til nogen som helst anden konklusion,
når han blev stukket så mange gange.
Det tænker jeg, men vi har jo set det før,
kan man sige,
at de ikke helt har tænkt det samme som os.
Jeg ved, at det sværere ikke,
om der fulgte en udvisning med.
Det blev ikke nevnt, så jeg tænker,
at det ikke var en del af dummen.
Jeg ved heller ikke, hvorfor dummen lød på 13
og 12 år, altså hvad der i så fald var
de skærpende omstændigheder.
For lige så interesseret, som pressen var
i forløbet helt frem til anklagskriftet,
har jeg kun fundet en enkel notits om
dummen- og straffudmålingen
fra lokale visen Aarhus syd
og ikke noget efter det.
Ahmad Abu Dhabus fik altså
13 års fængsel for
i en blodroser, at drabte sin
ekskones helt nye kæreste.
Han lande til to uger, had de været kærester.
I følge Aarhus stiftstiderne
havde de begge modtaget psykisk førstehjælp
og ville få brug for omfattende
psykologhjælp efterfølgende, altså
kvinden og barnet.
Det siger jo sig selv ikke.
Ja ja, det siger sig selv.
Så her slutter min fortælling om

sagen om det ekstreme knivdrap
på Miki Sørensen.
Det var Miki's
nihæse, som skrev til os for noget tid siden
og rigtig gerne ville høre om, vi ville fortælle om
hvad der var sket med hendes ungle.
Så det er derfor, jeg begyndte
at grave i den.
Ja, han sagde dog en
klogtæng gærningsmanden, altså en ting
som jeg tænker er korrekt,
som jeg rent faktisk tror på.
Og det var det her med, at han
kanaliserede alt den vrede
og havde han nogensinde
havde følt alt, hvad han
var vred over, ikke? Det gik
ud over ham. Det gik ud over Miki.
Det tror jeg, du har ret i.
Det er nok det mest rigtige.
Det ringer også helt sandt for mig.
Og han faktisk under vejs blev
mere og mere og mere
ophisset, ikke? Ja.
Og han ved om alt, og ingenting.
Det tror jeg, du har ret i, og det lyder
heller ikke som om, han har haft et nemt liv.
Hvis han har været involveret i at løbe ærner
for
lokale militær folk i en borgerkrig,
for han har været helt ung
og teenager, og så er havnet
direkte i et mispro,
da han så har kommet til Danmark,
så har han højstensyn i haft en del fredag.
Han kunne lukke ud på det her tidspunkt.
Det er helt sikkert.
Det lyder da klart, som om han har haft
et ekstremt hårdt liv.
Uden at det undskylder noget som helst.
Men det synes jeg,
det er åbenlyst, ikke?
Ja, og så er der også nogle
mekanismer, som vi har hørt om mange gange før.

Altså, at han
føler, at han ejer
sin kone og sin barn,
og der er ikke nogen, der skal komme at tage dem fra ham.
Ekstrabladet skrev,
at han havde påstået
jeg ved ikke, på hvilket tidspunkt
i sagen. Det var han påstået,
men at han havde fundet sin ex-kone på gaden
dengang de mødte hinanden.
Altså, at det så på den måde,
var hans fortjenteste, at hun havde det liv, hun havde.
Hun skulle i følge,
Ahmad også havde været misbror,
men han havde redet hende fra det liv.
Og han havde fået hende ud af misbrorret.
Og jeg ved ikke, hvorfor han kom
med den forklaring, men for mig fortæller det bare
endnu mere det her med ham. Han føler,
at han havde hende til hende
og hendes liv.
Det var hans.
Det var hans, og han stoppede ikke lige
ligesom op og tænkte,
selvfølgelig er hun sit eget menneske,
og må være sammen med dem, hun har lyst til.
Han var besid og risk på den måde,
men altså,
freden gik ikke ud over hende,
som vi har hørt så mange gange før.
Det gjorde den ikke. Og det er lidt
atypisk, fordi der er
mange beretninger fra naboer
om, at det var et voldeligt forhold.
Det var ikke noget, han var blevet dømt for tidligere,
men de havde ofte haft
hende på besøg,
når hun havde været bange, eller når
hun kunne fortælle, at der var
sket et eller andet i hjemmet.
For at fortælle om det her meget voldsomme
drab på Mikke Sørensen, der har jeg brugt
artikler fra Ritsav, politikken,
ekstrabladet, lokalavisen Aarhus,

Aarhus Stiftstidende, BT Jyllandsposten,
Norgeyske, Fyns Stiftstidende
og Fyns Amtavis.
Ja, tak for den.
Jeg tror altså, vi er derlige ikke, vi har hørt
om noget, der var mere voldsomt.
Og så lige med det her twist, at
alt den her vrede,
han havde samtidig med,
han var chalur besiderisk,
det gik så ud over den her helt ny kæreste.
Unkendt, det fremmede man
fra ham, ikke?
Altså de havde videregik ikke mødt hinanden?
Det melder historien ikke noget om,
men det må jeg må rette sige, at det ved jeg ikke.
Men de havde kun været kærester i halvandet.
Halvandet nogle to uger, ikke?
Så det er der jo ikke nogen grund til at forestille sig?
Nej, det er der virkelig ikke.
Men han visste, han var der?
Han visste, han var der? Ja.
Det var han. Skal ved, om han har holdt øje med huset eller ikke?
Det ville jo ikke være urest.
Nej.
Der kom faktisk en lille finorlig historie
lige efter det her voldsomt drab.
Ja.
Og det var Mikke's mor, der havde
en lille twist med Lizzie.
Altså fordi Mikke havde lavet en computer,
men havde været nødt til at gøre det i hendes navn.
Og så stod hun lige pludselig ved en computer,
hun ikke kunne bruge.
Og Lizzie var sådan lidt,
det er bare lige meget, du skal betale for denne level,
og hun havde ikke rød til det.
Og det kom så frem i pressen,
og så valgte Lizzie så at sige,
okay, nej, det kan vi godt se,
det skal du ikke betale for en level.
Prøv at sælge.
Det kunne de godt se, ikke var en god historie,
jeg havde fuldstændig glemt alt om Lizzie

og deres eksistent.
De fattede ret hurtigere, det er ikke en særlig god.
Det er ikke et godt luk, det her.
Så den beslutning, den lavede de om.
Men det var hvad, jeg havde valgt at tage med til dig i dag.
Ja, tak for den.
Har du noget at kigge på en anbefaling?
Ja.
Jeg har en podcast med,
og jeg er faktisk
lidt ked af, at vi ikke har taget om den tidligere.
Den er vigtig,
og det er ret grotesk,
hvad der bliver afdækket i den.
Så jeg håber, at du og mange andre vil høre den.
Den hedder Spiralkampanjen.
Har du hørt den?
Om den.
Du skal høre den.
Den kom ud i maj sidste år, ikke?
Så det er jo alt for længe siden.
Den handler om to journalister,
der kommer på sporet af et
opseksvækende stykke Grønlands
og Danmarks historie,
nemlig en Spiralkampagne i Grønland,
hvor danske læger
opsatte spiraler på kvinder
og piger helt ned til 13 årsalderen
i mange tilfælde
uden deres vidende
og uden deres samtidige.
Det er så grotesk.
Det er den vildeste krænkelse, det vildeste overgred.
De to journalister her
finder ud af, at det gik udover
og hold nu fast.
Halvdelen af alle
fødedøgtige grønlandske kvinder
og piger er for helt kuldegysninger,
at sige det ikke.
De sidder af 30'erne
og frem til midten af 70'erne.
Halvdelen.

De sidder og kigger på børneføsler
og kan legit se et drop.

Halvdelen.

Podcasten

forsøger at svare på

hvorfor denne her Spiralkampagne
blev i gang sat og er hvem.

Og så belyser den selvfølgelig også
de gråme gråme konsekvenser,
fordi kvinder og piger, det gik udover.
Og også hele det grønlandske samfund.

Ja.

Og så vil jeg lige understrege alvoren
med en vild detalje eller konstatering
fra podcasten.

De to journalister bag Anne Pilgror

Petersen og Selene Klint

finder ud af, at Spiralkampagnen

faktisk passer ind

eller lever op til

FNs definition af folketrap.

Fordi der var tale om

så omfattende forsøg på

at forhindre en bestemt befolkningsgruppe i
og for børn.

Og det lykkedes jo.

Det lykkedes.

Det var jo et folkemål, siger en kill i podcasten.

Ja.

Det er endnu et kapitel, vi har tale om
mange efterhånden. Det er endnu et af de mørke
kapiteler i Danmarkshistorien
som fortjener opmærksomhed.

På løbet for, at man er videet, hvem der laver
planen, hvem der besluttede det,
altså alle de sådan overordnede.

Det er i hvert fald ved at sige,

at på baggrund

af de her oplysninger, der kommer frem

her på podcast, er det blevet besluttet

at i gang sætte en

tilbundskående undersøgelse nu.

Altså, hvem skal træmme i livetet?

Hvem skal træmme i livetet? Ja.

Der er nogen, der skal holdes ansvarlige her
og så håber jeg ved Gud,
at de kvinder, det gik udover
får en undskyldning og også får
noget kompensation af en art.
Ja, men fordi, hvis de ingen gang har vist,
at de havde den her spiral,
det kan jo, det er mest sindsygt konsekvenser,
det kan give. Ja, ja,
der er jo alt muligt, for deres historie er
selvfølgelig også med, ikke? Ja.
Og der er jo alle mulige forskellige eksempler på,
hvordan det havde konsekvenser,
nogen, der forsøgte i en overreike
ti år for børn, og bare sådan,
hvorfor kan jeg ikke blive grevid?
Og så endelig så, alene sådan,
håber der, der er en snor, ikke?
Altså, du har en spiral,
og de er bare sådan, hvad jeg har aldrig fået
at opstætte en spiral.
Altså, det var helt unge teenage piger,
der følte, at staten tog deres møter om,
det skal simpelthen høre.
Grunden til, at jeg
endelig fandt anledning til at få hørt
podcasten, altså den har jo ligget,
der ikke. Men grund til,
at nu har hørt den, er, at
information, at vi er sådan en information,
for få dagstiden skrev,
at det også i nyere tid,
er sket, at grønlandske kvinder
har fået prævention uden samtykke.
Det er helt vildt. Hvad mener du med
nyere tid? Som i nu,
nærmest. Nej. Jo.
Vi har tre kvinder med i en artikel,
og nu følger de op med nogle flere kasser.
Det svære er, at jeg ligger de artikler
bag en betalingsvek,
men jeg kan også se, at det har skabt
noget genklang, så jeg håber,
der er nogen andre, der også følger op på det.

Fordi det er så
grotesk, og det er så
et overgreb, og sådan en krænkelse,
som har fået sted.
Hvad fanden for en læge, får man til at gøre det i dagstid?
Og jo ikke bare én læge, vel?
Vi snakker halvdelen af alle federdygtige
kvinder. Ja, ja.
Og der er jo nogen, der har chokket,
og trofet en beslutning om, at
vi skal have bremset det her
og denne her befolkningsgruppe.
Nej, nej, nej, nej.
De skal simpelthen ikke fede børn,
og vi spørger dem ingen gang, hvordan de har det med det.
Nej, nej, det skal de ikke vide noget om.
Shit. Ja, det er helt vildt.
Spiralkampagnen fra
DR Lyd 5-avsnit
er en halvtimes vejhed hver.
Ja. Jeg har også en podcast med.
Ja. Ja.
Den er fra BBC
og hedder Believe in Magic.
Der ligger 6-episoder
af den, den er på engisk.
Men det betyder, at man jo altså kan høre den hele
på en gang. Det er en færdig serie,
som man behøver sikkert vente på for det hele med.
Believe in Magic.
Det lyder rigtig hyggeligt, ikke? Ja, det gør det.
Den handler om Jean O'Brien
og hende statte Meghan Barry fra England.
Meghan led af en sygdom,
hvor trykget i hjernen er for stort.
Mår og datter fandt støtte
i en online-gruppe
for patienter med samme lydelse,
og her begyndte de så også at skrive
offentligt om Meghan's liv,
som meget syg teenager.
Men så blev undt værre
og Meghan udviklede en hjernetummer.
Operation efter operation,

indlæggelse efter indlæggelse,
men Meghan var ikke sådan
at slå ud. I stedet for at blive deprimeret
over sit eget uheld, så valgte hun at kasse
ind i arbejdet med at være noget
for nogen, der havde det
endnu hårdere, eller i hvert fald lige så hårdt, som hendes selv.
Som kun 17 år i besluttet,
hun har oprette en velgørenheds-
organisation sammen med sin mor
for at få drømmet til at gå i opfyldelse
for andre kritisk sygbørn.
De kaldte den Believe in Magic.
Meghan's
egen stor drøm var at møde
One Direction, og gennem
sit velgørenhedsarbejde,
og sin egen personlige sygdomshistorie, så lykkedes det.
Faktisk så blev One Direction
en af de helt store støtter for at
Believe in Magic.
Er vi ude i sådan noget
The Act Acted,
og det viser så, at hun overhovedet ikke havde en
hjernetummer, men at det var noget moreren fandt på.
Det vil jeg slet ikke sige noget om,
og så vil jeg alligevel sige nej.
Denne organisation blev
en gigantisk succes,
som gav ellers uopnåelige oplevelser
til utrolig mange sygbørn.
David Cameron gav en dag,
at Megan Bary en pris for sit store arbejde.
Ja, men der må have været min.
Ja, hun blev mere og mere syg selv,
og til sidst så var der ikke andet,
der kunne hjælpe hende end en dyr specialbehandling
i USA, og hendes mor Jean
oprettede en go fund me siddet for
at financiere, rejse og behandling.
Men der var noget, der ikke spillede
i divanget, og slagte de to lag op
på sociale medier, og internettets
detektiver, de satte sig for at finde ud af,

hvad der egentlig foregik med de her to bagmænd
bag den meget succesfulde og givende
organisation Believe in Magic.
Det er en vild, vild historie,
og jeg kan jo høre på dig, at du allerede
altså, jeg ved,
jeg tror, jeg ved, hvad der sker der, det er det,
fordi der er nogle elementer fra alle mulige historie,
vi kender, alle mulige steder fra.
Men jeg kan bare lov dig, at den tager dig
et sted hen, du ikke havde forventet,
og mere vil jeg ikke sige.
Det kan også være, at der er nogle veje,
med nogle ting, du havde forventet,
men du ender et sted,
du ikke lige umiddelbart havde forventet.
Den er enormt velproduceret,
så den synes jeg, du skal høre fortællingen
om Gina O'Brien, og hendes steder, Megan Bari,
for at være de ægte mennesker.
Okay, så det var ikke noget, man fandt ud af,
at de var svindler?
Believe in Magic,
der, hvor du lytter til podcast.
Okay, og jo meget interessant,
at vi lige i dag har to podcasts,
fordi nu kommer vi så
med en tredje podcast af en befaling.
Vi kom med en bonusanbefaling først,
faktisk.
Den kan også lede direkte videre
til en tredje podcastanbefaling,
den, du lige snakket om.
Jeg synes bare lige, jeg vil nævne noget,
og det er svært kun dem, der har mulighed for
at komme til København fra 13. oktober,
der kan gøre broer den her bonusanbefaling.
Kulturnat.
Og jeg har været ind og kiggede på programmet.
Jeg synes ikke, vi kan lade være med lige nævne,
at man kan komme ind i fængselet på Ny Torve,
man kan komme ind i Højesterat,
Københavns byret, Østerlandsret,
man kan komme ind på Politimusedet,

man kan komme ind hos Danre.
Der er så meget mere også, ikke?
Jeg vil så gerne ned i ruinerne under Kristiansborg, for eksempel.
Prøv at høre, det er det vildeste program,
og der er åbne dører,
nogle steder, hvor man ellers ikke vil kunne komme ind,
så det er bare lige om at få checket
Kulturnatensprogrammet.
Det hedder Kulturnaten.dk,
hvis man lige skal checke ud, hvad der er,
og så er det vigtigt, at vi lige nøgner det i dag,
fordi om to dage, onsdag den 4. oktober,
der begynder at være det her,
hvor man skal melde sig til arrangementer,
fordi der er jo begrænset kapacitet på nogle af dem, ikke?
Ja. Så det hele løber af stablen
Fredag den 13.
Ja, skøn, jeg melder til det fede.
Ja. Og hvad sker der også
Fredag den 13.
Hvem er jeg skal sige det?
Fredag den 13.
Der har vi premiere
på vores nye lille søsterpodcast.
Vi har lavet en ny podcast.
Surprise!
Vi må heller skynde os at få den færdig.
Ja, nu skal vi lige lave den.
Ej, vi har lavet noget af den.
Vi mangler meget,
men vi håber at få det hele klar
til fredag den 13.
Ja. Vi har kaldt den
Du ikke alene.
Skal vi ikke sige så meget?
Nej, måske bare en lille bit smule, ikke?
Ej, meget let.
Nej, jeg skal ikke afsløre noget.
Okay. Jeg vil sige, at allerede i dag,
man kan gå ind og høre en lille bit trailer.
Det vil være det, man får vide.
Det er det, du får vide i dag.
Det er vores hele hemmelighed.
Søg på, du er ikke alene.

Og så er det enormt vigtigt, at man lige
abonnerer på den eller følger den.
Det er hvor man lytter til podcast,
fordi så kan man ikke glip 18 fredag den 13.
Når det rigtige første afsnit kommer ud.
Proses.
Fredag den 13. kommer allerede første afsnit
af vores nye podcast.
Du er ikke alene.
Ud i verden.
Jeg skal selvfølgelig lytte med,
og det skal i hvert fredag fremover.
Ja, fremover i første sæson, ikke?
Ja, det udkommer i sæsonen.
Ja, 8. fredag kommer den.
Du er ikke alene.
Spændende.
Ja, det er det.
Mega spændende.
Jeg har været så spændt på, at vi skulle
fortælle det.
Jeg begynder at svede lige nu ved tanken om,
hvordan det bliver modtaget.
Ja.
Gør os lige en tjeneste
og skriv til os, når I har lyttet.
Gå lige ind og abonner. Føl.
Hvor man nu gør det, hvor du lytter.
Vi synes selv, det er blevet
rimelig godt.
Det var vores hemmelighed.
Har du lyst til at høre, hvad jeg
tænkte om Lilia Forever?
Det er helt glemt.
Jeg tror jo ikke andet, altså,
når du sådan direkte giver mig lekser for.
Og så kunne jeg jo se på, når folk skrev,
at det var bare mig.
Folk kender selvfølgelig godt Lilia Forever.
Men jeg så den.
Og
det er
noget af det mest trystes løse,
jeg nogensinde har set.

Det er
så godt.
Og tungt.
Og mørkt. Og vigtigt.
Ja.
Jeg er det skærende, du fortalte jo om den.
Sist, da du anbefalede den,
fordi jeg har set den nu.
Og jeg fatter ikke,
hvordan du kunne se den igen og igen og igen.
Du må simpelthen have været
en sukker for punishment.
Men det er bare fordi den gjorde så stort indtryk, ikke?
Og hun er for vild.
Hun spiller virkelig godt.
Og jeg tror, at vi havde nogen lunde sammen,
allerede også, da den udkom.
Så der var bare et eller andet der,
som jeg kunne simpelthen ikke slet den igen.
Men det kan jeg måske godt sætte mig ind i.
Og så er hendes historie
lige så
tragisk som den er.
Og det er heldigvis ikke skær for
mange ære.
Så der er bare enormt mange genkendelige ting, ikke?
Hun er nem at identificere sig med.
Det er det, hun har, alle de drømmene man har.
Det er jo det, når man er hendes alder, ikke?
Og selvom hun sidder i det lort,
til halsen, hun sidder i, ikke?
Og da jeg så fortalte dig om,
der var måske, du eftersøgte
nogle småglemter, hårbær kærlighed.
Og så er det jo selvfølgelig,
jeg tænkte jo på venskabet
med den her 11 år i drenge.
Og så er man enormt smukt fra ben 2.
Nej, jeg er enig i din anbefaling,
men det er ikke opløftende tv.
Det er det altså.
Det er det ikke.
Men den kan noget.
Ja, men det kan den virkelig.

Den er ikke sat stort op og blist op.
Og det er en lille produktion,
den er næsten sådan lidt underground,
sådan lidt en kunstproduktion, ikke?
Altså den kan noget i kraft af sin historie.
Og den her nærheden har ikke.
Jeg er også mega fan af den,
men jeg tror også ikke, at jeg kommer til at se den igen.
Men det skaber jo også noget autenticitet,
at det føles lidt mere håndholdt
end flot.
Ja, ja, ja.
Fordi det stemmer jo overens med omgivelserne,
de er i.
Ej, den der fucking nedern tante,
Jesus.
Kom lige ind i kampen, man.
Og fucking svenskere.
Fuckings svenskere.
Jeg har et problem med jer for tiden.
Hvor meget jeg accepterer.
Ja, sådan er det bare.
Men den har trods alt så også lavet af en svenskere.
Så det er lidt tilgivelse for det også.
Ja, for at ligesom at bringe historien.
Ja, præcis.
Men jeg tror det var det for i dag.
To sager.
Og en kæmpe, kæmpe himlighed,
som vi nu endelig har fortalt.
Ja.
Altså og nu efterlyst du jo om virkelig,
kunne sige lidt om den,
at vi er i true horror genre.
Ja, lad os bare lige sige det.
Vi er over i det helt, helt mørke.
Ja.
Nå, jeg er spændt.
I kan lytte mad om små,
to uger fra 11.13.
Selvfølgelig fra 11.13.
Ind og finde traileren
og abonner, så du kan få
afsnittet lige ned i

halsen, når det kommer.
Godt, det var det for i dag.
Eller lige ind i øregangen.
Ja, bedre.
Nu får vi nogle beskeder om,
jeg slukte mine højere telefoner, fordi du sagde det.
Lad være med det.
Du må ikke putte din cat i mikrofonen.
Ja, random.
Ej, jeg kommer bare til at tænke på alle de her instruktioner,
når man køber ting i USA.
Så er det sådan noget, du må ikke putte din cat i mikrofonen.
Du må ikke putte din guldfisk
i tøvstående og sådan noget.
Ja, okay.
Vi skal ud i verden.
Vi skal arbejde faktisk.
Så ligger det lige færdige med,
du er ikke alene.
Og så lyttes vi også ved her på kanalen
på mandag.
Der har jeg dig i en ny episode ude.
Er mørkeland.
Hvis man skal være tvivl.
Ha det godt så længe.
Helt i mod.
Hej.
Hjælp.